

Sygn. akt II CSK 137/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa R. R.  
przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Specjalistycznemu im. [...] w Ł.  
o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,  
na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi  
z dnia 29 września 2014 r., sygn. akt I ACa 339/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i przyznaje adwokat M.K. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Łodzi kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Powód R. R. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 września 2014 r. wraz z wnioskiem o przyjęcie jej do rozpoznania, opartym na twierdzeniu, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową w ramach ustroju sądów; jego zasadniczym zadaniem ustawowym nie jest samo korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania, czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły.

Ocena przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należyście umotywowano przyczyny powołane w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., tj. czy występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. W art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący oparł na przyczynie wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistej zasadności skargi. Powód podniósł, że Sąd drugiej instancji, oddalając apelację, naruszył art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 § 1 k.c., znacznie zaniżając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jest spełniona wówczas, gdy zachodzi

niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności dokonywania głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100 i z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, nie publ. i z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym jego zdaniem sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juretryczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania przedstawione przez powoda nie odpowiada temu wymaganiu.

Krzywda, której naprawienia może domagać się podmiot na podstawie art. 445 k.c., stanowi niemajątkowy skutek naruszenia dóbr osobistych, wywołany uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia, pozbawieniem wolności lub skłonieniem za pomocą podstępów, gwałtu lub nadużycia stosunku zależności do poddania się czynowi nierządному. W judykaturze i doktrynie podkreśla się kompensacyjny charakter ochrony majątkowej udzielanej pokrzywdzonemu i niedopuszczalność przypisywania jej funkcji represyjnych. Ustalenie rozmiaru tej szkody (krzywdy) wymaga oceny całokształtu okoliczności dotyczącej osoby pokrzywdzonego i sytuacji osobistej w jakiej się znalazł wskutek doznania szkody. Ocena ta musi opierać się na próbie odnalezienia przez sąd orzekający możliwie zobiektywizowanych kryteriów. Przewartościowanie szkody niemajątkowej na słuszną rekompensatę pieniężną nie jest zabiegiem prostym, a jego wyniki trudno poddawać ocenie *prima facie*. Korekta tej oceny może być podjęta wyjątkowo, gdyby sąd tytułem zadośćuczynienia przyznał pokrzywdzonemu kwotę rażąco niską, pozbawioną odczuwalnej wartości ekonomicznej. W rozważany przypadku sytuacja taka jednak nie wystąpiła.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 19 i § 20 w zw. z § 6 pkt 6 w związku z § 13 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

Mimo podzielenia wniosku strony przeciwnej co do braku podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398<sup>21</sup> k.p.c., mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową powoda opisaną w uzasadnieniach sądów obu instancji.